

[Finansministeren.]

ikke kan taales i Længden, og søger Tilflugt i Udlandet. Den virker endvidere saaledes, at den hindrer saadanne Folk, som gerne vilde bosætte sig i Danmark, i at gøre det. Jeg har i Folketinget nævnt Eksemplet med Dansk-Amerikanere, Folk, som har tjent Formuer derovre, og som gerne vilde leve deres sidste Aar her i Danmark, men som ikke kan gøre det paa Grund af vor Formuebeskatning. Der er Mængder af Eksempler derpaa.

Og hvad er det, vi her i Landet af Hensyn til vort Erhvervslivs Fremme og Tilvebringelsen af en lavere Rentefod først og fremmest trænger til? Vi trænger først og fremmest til Kapitalopsamling. Hvad er det, vore Virksomheder, baade de, der drives som Aktieselskaber, og de, der drives som personlige Virksomheder, først og fremmest trænger til? Det er til Konsolidering. Og hvad er det, vi gør, hvis vi opretholder den nuværende Formuebeskatning? Vi hindrer Kapitaltilgang her i Landet, vi jager Kapitalen herfra, og vi opspiser de Formuer, her er, idet Formuebeskatningen er saaledes indrettet, at den, for saa vidt man har haft et ringe Udbytte af sin Formue, nødvendiggør det for mangfoldige Mennesker gradvis at opspise deres Kapitaler.

Tyskland har jo endnu saa sent som i 1922 haft en Formueskat, der var endnu højere end selv den danske Formueskat fra 1919. Men i Tyskland, hvor man i saa høj Grad har erfaret, hvad Kapitalfattigdom vil sige, baade i Retning af at fremkalde stigende Afhængighed af Udlandet og i Retning af at forhøje Rentefoden ud over det normale Niveau, ansaa man det for ganske nødvendigt at sænke Formueskatten ned til en rimelig Størrelse. Man taler om, at det, her foreligger, er noget, som væsentligt er for Millionærer og for andre store Formueejere. Tror man, at nogen Rigsdag i Verden, at den tyske Rigsdag, som har saa stærkt et demokratisk Præg, lader sig lede af Hensynet til Millionærernes Interesser? Nej, naar man i Tyskland nedsatte Formueskatten saa væsentligt, naar man dør gjorde det store Spring ned fra en Formueskat, der var endda væsentligt højere end selve det Højdepunkt, vi her i Landet er naaet til fra 1919, til under Halvdelen af vor nuværende Formueskat, ja, saa var det selvfølgelig af Hensyn til Landets Erhvervsliv, af Hensyn til at fremme Kapitalopsparing og hindre Kapitalopsparing. Hvorfor har Regeringen i et saa udpræget praktisk anlagt Land,

som Holland, skønt man dør har en Formueskat under Halvdelen af den danske, dog nu i Trontalen i Aar bebudet en yderligere Nedsættelse? Selvfølgelig ikke for de store Formueejeres Skyld, men fordi man anser det for nødvendigt for Landets sunde Erhvervsliv.

Naar jeg flere Gange har talt om den Opspising af Formuer, der finder Sted her i Landet, er det desværre en sørgelig Kendsgerning, at det er saaledes, og at det maa vedblive at være saaledes med den nuværende Formuebeskatning. Vi ved jo fra den Opgørelse, der for ikke lang Tid siden er foretaget, at de private Skove her i Landet gennemgaaende ikke en Gang giver 1 pCt. i Formueafkastning, kun 0,8 pCt. Vi ved fra det landøkonomiske Driftsbureaus Beregninger, hvorledes Landejendomme gennemsnitlig efter den sidste Opgørelse kun giver ca. 1,6 pCt. af Kapitalen i egentlig Renteindtægt. Det er ganske klart, at naar der under saadanne Afkastningsforhold skal arbejdes med en Formueskat som den, vi har, og naar man dertil maa lægge Statens Indkomstskat, Kommunernes Indkomstskat, de meget store Ejendomsskatter, og for deres Vedkommende, som har Formue anbragt i Aktier, tillige Aktieselskabsskatten, som til syvende og sidst falder paa Aktionærerne, saaledes at den er en Dobbeltbeskatning — ja, saa er vi oppe paa Skatteprocenter af en Højde, som i Længden ikke er til at bære, og som ganske nødvendigt medfører Opspising af den Formue, der er. Det har endvidere en dybtindgribende Virkning paa Kommunernes Økonomi, som jeg er bange for, man ikke fuldt gør sig klar, idet mange af Kommunernes store Skatteydere faktisk kommer til ikke at yde noget Bidrag til Kommunen: de har jo Lov til at fradrage betalt Skat, og denne Skat er saa høj, at den i mangfoldige Tilfælde tilintetgør den Indtægt, Kommunerne skulde have af Beskatningen. Derved kommer Formueskatten til at øve en meget væsentlig Indfyldelse paa Kommunernes Økonomi.

Naar man nu ud fra disse Betragtninger er kommet til det Resultat, at det Punkt, paa hvilket der først og fremmest maa sættes ind med Hensyn til en Reform af Indkomst- og Formueskatten, er Formueskatten — lad mig rekapitulere det: fordi Formueskatten er steget saa uforholdsmæssigt meget mere end andre Skatter, Indkomstskatten inklusive, fordi den er saa uforholdsmæssig meget højere end i andre Lande, fordi den jager Kapitalen herfra og hindrer Kapitalen fra at søge til Landet, og fordi den medfører en gradvis Opspising